

Magdalena Mattsson:
Shopping ger en
euforisk lyckokänsla

Ann Blanchester:
Det är som
en förälskelse

Ett par skor, en väska, en champagnevisp i guld...
Shopping berusar och vi handlar prylar som aldrig förr.
Lagom till kontokortsräkningen nyktrar vi till och undrar
oroligt: Är det fel att känna prylsug?
– Tvärtom, det är dags att uppvärdera kvinnornas shopping,
säger psykoterapeuten Lena Nevander Friström.

Av Kristina Müller Foto: Peter Jönsson

Shoppa loss med gott samvete

♦ Visst är det en härlig känsla att få shoppa loss. Men ofta förfasar vi oss i stället över andras shopping. "Gud att hon bara kan lägga tio tusen på en väska." Underförstått, så dum skulle aldrig jag vara.

– När vi gör så blottlägger vi våra egna värderingar, säger

psykoterapeut **Lena Nevander Friström**.

– Men kan man köpa pulvervalla till skidorna för tiotusen kronor kan man väl köpa en väska. Det ena är inte finare eller fulare än det andra.

Lena tycker att det är dags att uppvärdera kvinnornas shop-

ping. Ingen höjer på ögonbrynen om en man köper snoppförlangare i form av bil- och båttillbehör eller teknikutrustning för tusentals kronor. Men en tröja, ve och fasa!

– Vi borde istället vara lite mera generösa och gratulera varandra till våra lyckade köp. Att

lägga pengar på sådant man gillar är ett slags rus. Ungefär samma känsla som när man går i mål i Vasaloppet.

Kan man rent av "shoppa ihjäl" sig?

– Nej, det tror jag inte. Finns det möjlighet att shoppa så gör vi det. Det är lite som med

– Shopping ger mig schvung

Ann med alla sina härliga skoköp. Till exempel Paul Smith-skorna hon inte får på sig.

Ann Blanchester shoppar av lust, aldrig av ångest eller för tröst. Inte ens ett par skor i fel storlek vill hon kalla för ett "felköp".

– Ibland får man göra avkall på det praktiska. Alla skor behöver man faktiskt inte kunna gå i!

♦ – Jag håller alltid ögonen öppna för sådant som är vackert. Shoppandet ska vara en euforisk lustkänsla, som att dricka ett glas bubblig champagne ungefär, säger Ann Blanchester som är inredare och egen företagare.

Vi sitter i hennes vackra lilla lägenhet på Östermalm i Stockholm, omgivna av kuddar, vaser, tekoppar – framförallt tekoppar – men också annat som hon förtjänat handlat på olika resor.

– Jag har ett förhållande till alla mina grejer, jag använder dem verkligen, säger hon.

Hon visar tekoppen som hon köpte för femhundra kronor när hon pluggade etnologi på universitetet och som grävde ett djupt hål i den tunna studiemedelsplånboken.

– Jag fick leva på just te och skorpor länge efter det inköpet men den förgyllde hela min studietid, säger hon.

Tekoppar är som sagt en passion. I köket finns en vacker i blått, vitt och guld, designad av fotomodellen Ines de la Fressange.

– Jag har säkert ett tjugotal i olika färger och storlekar, säger Ann.

Men det finns flera passioner. Hon står på huvudet i garderoben och rotar fram ett par resetofflor i mjukt quiltat siden.

– Det var en måste-ha-känsla och något som jag absolut inte behövde, förklarar hon.

– Det är lusten som driver mig, aldrig ångest eller tröst. Jag shoppar inte när jag är ledsen eller så, säger hon.

Hon är inte någon välplanerad shoppare, snarare en typisk sponsranshoppare. Känner sig trygg i

sina shoppingbeslut och har aldrig dåligt samvete för det hon köper. Känslan efter en lyckad shoppingrunda beskriver hon som en förälskelse.

– Wow! Man strålar av lycka och får en slags schvung i stegen.

Senast hon fick schvung i stegen var efter införskaffandet av det nya vackra soffbordet.

– Tio tusen på rea, alldeles för dyrt. Men jag blir glad varje gång jag ser det, säger Ann.

Hon drabbas sällan av ånger. Blir det några felköp skänker hon bort grejerna till Stadsmissionen, då kommer de åtminstone någon till nytta. Men helt perfekt kan väl ändå inte människan vara. Några

tokköp måste hon ändå ha trillat dit på?

– Nja, det ska vara de där Paul Smith-skorna då, för dryga tre tusenlappar, menar Ann och gör en ny djupdykning i garderoben. Fram kommer ett par lila slip-in i siden med gröna bladslingor och svandun i storlek 38.

– Jag har ju storlek 40 så jag kan inte gå i dem, säger hon utan

Man skulle kunna säga att jag är prylgourmet"

att blinka. Men det var passion vid första ögonkastet och det blev ett vackert stilleben i badrummet i stället. Ibland får man göra avkall på det praktiska. Man *behöver* ju nödvändigtvis inte kunna gå i alla skor.

Så åker ett par lila stövletter fram på golvet, felkonstruerade. Dem kan hon heller inte gå i. Och man börjar så smått misstänka att hon lider av något slags skosyndrom, ännu oupptäckt av läkarvetenskapen?

– Visst älskar jag skor. Men egentligen är jag allätare, bara det är vackert. Man skulle kunna säga att jag är en prylgourmet. Det kan

vara fin choklad, men lika gärna inredning. Den rätta saken bara, säger hon.

Dock finns det också andra mindre lyckade köp i Anns garderob. Den kritvita overallen till exempel. Vacker, ja visst. Men den måste naturligtvis dras ned helt till knäna vid varje toalettbesök och då är det lätt hänt att armarna åker ner i toastolen. Sedan gäller

det att hålla sig på avstånd från skvimpande rödvinsglas och annat eftersom det är kemtvätt på den.

– Ja, folk har många synpunkter på den där men jag gillar den ändå, säger Ann.

Ett köp som hon faktiskt mått lite dåligt av är de beige lackstöv-larna med svart tåhatta från Chanel för dyra pengar.

– De är inte gjorda för svenskt snöslask direkt, och de kräver sin tribut. Men bara känslan av att vara i den där butiken var en kick. Det kändes lite fänigt efteråt men jag älskar dem och jag kan gå i dem, tillägger hon lite trotsigt.

På resor släpar hon hem, förutom skor, otympliga stora kuddar,

Ann Blanchester

Ålder: 43 år.
Familj: Singel. **Yrke:** Inredare och egen företagare. **Bästa köp:** "Soffbordet och de vackra cham-

pagneglasen från Budapest. De står garanterat inte i något skåp och dammar." **Sämsta köp:** "Kanske champagneväskan från Paul Smith, den är ju inte så användbar. Eller den pyttelilla aftonväskan i plexiplast." **Favoritbutik:** Colette i Paris. "Där finns allt från skivor, böcker till kläder och smycken med fokus på design."

krukor och porslin som väger bly. De höga kristallglasen från Budapest var till exempel ingen lätt match att få ned i resväskan. Men allt går bara den rätta viljan finns.

– Fina kvalitetssaker ger tillvaron en extra dimension och jag köper för att jag blir glad av det, säger Ann. ♦